

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Egyszeri évre ..... 8 K
Fél évre ..... 4 -
Negyed évre ..... 2 -
Égyes szám ára 30 filler.

Felétlő szerkesztő:
OSZESZLY M. VIKTOR.

Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erő könyvkereskedésben Alsólendva.
A nyiltter sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A vásárok.

Alsólendva, 1909. aug. 28.

A kisiparosság állandóan panaszodik a sok vásár miatt. Panasz jogos is, mivel alig van olyan falu, amelyben évenként kéthárom, sőt több bucsu vagy országos vásár ne történne.

A vásárokat is, mint általában egész közgazdasági életünk, fonakul fejlődött. Addig, míg az utak rosszak voltak, míg a vasutak nem haláltak be úgy az országot, szóval akkor, amikor még az utazás, tehát a vásározás is összehasonlíthatatlanul több költséggel, nehézséggel, veszéllyel és fáradsággal járt, mint most, — kevesebb község birt vásártartási joggal, mint most. Pedig akkor a köztönség s az iparosság érdeke éppen a felsorolt okok miatt egyaránt azt követelte volna, hogy több, egymáshoz közelebb eső helyeken tartassék vásár. Most pedig, mikor a felsorolt okok megszűnése miatt a sok vásár egyenesen a kisiparosság érdeke ellen van, nemhogy kevesbitenek a vásárokat, hanem inkább még újabbak és újabbak megtartását engedélyezik.

Elméleti szempontból megmagyarázható a vásárok engedélyezése, mert hiszen ez a forgalom emelkedését jelenti. Csakhogy a gyakorlat mást eredményezett. A sok vásár következtében a vásártartó községekben a kereslet apadt s csak a kínálat emelkedett, de ebből az iparosságnak igen kevés a haszna.

Természetes, hogy a vásárok most nem oly népek, mint azelőtt voltak, mert ha ma X községben van vásár, a környék lakossága azon nem jelenik meg, mivel a jövő héten hozzájuk még közelebb eső községben, a következő héten pedig éppen a szomszéd községben lesz vásár. A vevőközönség tehát úgy oszkoedik, még pedig a maga érdekében nagyon is helyesen, hogy minék menjen el a harmadik vagy negyedik községnek a vásárára, mikor nem sok idő múlva náluk is, vagy éppen a szomszéd községben lesz vásár. Az iparosság ellenben, mivel a legtöbbnek anyagi kártartása nincs, kénytelen elmenni a lakhelyének közelében tartandó minden vásárra, habár száz eset közül legalább is ötvenszer a vásár reá nézve veszteséggel végződik.

Igen is, veszteséggel végződik, mert a vásárok vevőközönség tekintetében legtöbbnyire néptelenek. Azokon, a már jelzett okok miatt, gyér számban jelennek meg a vevők, tehát az iparos üzletet, jó, bő eladást nem csinálhat, e mellett pedig az időt ép úgy eltölti s a fuvar költsége és egyéb kiadásai ép oly nagyok, mintha rá nézve anyagi haszonnal végződő vásárt csinált volna.

Ha az iparosságban az az előrelátás, legfőképp pedig az az összetartás meg volna, amelynek hiányát ő is súlyosan érzi, segíthetne magán. Segíthetne olyképp, mint menne el a lakhelye közelébe eső községeknek minden vásárára. Ezt annál

is inkább meglehetné, mivel minden iparágának meg van az ugynevezett jó idenye, amikor azon iparágban készült cikkek tisztességes fizeteli nyereséggel értékesíthetők; az ezzel ellenkező, vagyis holt idenyben pedig nemcsak hogy tisztességes haszonnal nem, hanem a legtöbb esetben sehogyszem adhatja el áruit s ha mégis valahogy eladja, akkor is pénzen legföljebb csak pénz cserél, vagyis a munkája megfizetve nincs. Az ilyen eladás pedig nem eladás, hanem ajándékozás.

Azonban az a baj, hogy a magyar kisiparosságban (tisztélet a csekély kivétellek) nem az előrelátás és összetartás, hanem az egymás iránt való irigység van fokozott mérvben kifejlődve. Mert, ha A, akinek anyagi kártartása van, nesztet veszi annak, hogy B, aki tengődik, a Z. községben tartandó vásárra elmegy, ő is elmegy, dacára annak, hogy a gyakorlatból nagyon is jól tudja, hogy az a vásár az iparrá nézve, akár a korai, akár pedig az előre haladt időny miatt jó nem lehet. Elmegy csupán csak azért, hogy szegényebb iparostársra ne áruhlasson annyit se, amivel a tengersét tovább folytathatja.

Amint tehát az előadottakból kitűnik, a sok vásár az iparosságnak nemcsak hogy hasznára nem válik, de ellenkezőleg kárt okozza. A vásár-ügy rendezése is, egyéb az iparosságot közvetlen közelről érdeklő kérdéssel együtt, minden iparos-naggyűlésen szóba került, azonban megoldást mind

Vallomás.

Régen megakartam már neked mondani, Mit érez ez a szív,
Mely oly sok harcot vív; —
Hogy a tied minden álmom, gondolatom,
Halványarcu lány, te édes angyalom

Hogy nyíló virág vagy az én szivemen,
Mely másoktól oly sűrű,
Gyönyörű csak így talál;
Hogy te vagy a szivem dalom pascsirtája,
Kicsike angyalom, halványarcu lányka

Régen megakartam már neked mondani,
Felém, hogy guny fogad
S tova íz ajkaid;
Nem bírom már tovább, bármí jó, megmondom,
Hogy nagyon szeretlek, édes kis angyalom.

Neküldt mit sem ér az élet ennékem, —
Ha nem tudsz szeretni,
Émég neked pihenni;
De meg ott állt is csak rólad álmodom,
Szivem pascsirtája, kicsike angyalom

Nincs ennékem senk m s lányka neked sincsen,
Szeretnik porladnak
A siri hant alatt;
Sépen megértene egymást a két árva,
Hallgass meg angyalom, szivem pascsirtáj!

Hallgass meg virágom, cserélt szivvel szeret,
Meg soha nem bántod,
Lányka, majd meglátod;
Jer, légy az én szivem örökös virága,
Életem égenek dalom pascsirtája!

Igaz, hova hivlak, nincs ottan pompa, fény,
Szegényes kis tanya,
Te lesz a csillaga —
Csak szivünk kincsevel élünk majd gazdagon,
Pascsirtám, virágom, szerelmem, angyalom!

IFJ. REVERENCSCSIS ISTVAN.

A munkás.

Írta: **IFJ. ORSITS FERENC** (Zalaegerszeg).^{*}

Szürke, főző kód nehezedett egy decemberi napon a főváros zajos utcáira. A kávéházakból kiüföldül füsttel összekeveredett a nehéz, álomszerű levegő. Künn a Külső-váci-utón, ahol szürkén van egymás mellett a sok gyár, magas, égbemlyülő kémények vastagon ontották a füstöt. Akar kora reggel volt, de máris iparkodtak munkáiban a sápadt arcú, görnyedt vállú férfiak, asszonyok, gyermekek.

Egyszerre éles füttyök hallatszottak, majd egy csomó kerte tompán, morogva, hangosan bögött. Hat óra volt. Megindultak a nagy kerek- és rövid idő múlva erős zakatolást, csattogást vertek vissza a külvárosi házak piszkos falai.

Egy 30 — 35 év körüli munkás lépett be az egyik gyár kapuján.

— Mit keres? — kérdezte a gyár portása.
— Munkát keresek. — szólt bágyadtan.

A kapus vállat vont.
— Jobbra van az iroda.

A munkás belépett. Több iroasztal volt abban a szobában, de csak egyik mellett állt falnak, hátul az ajtónak fordítva. Bankókai olvasott. Szombat volt, készítette a pénz a munkások kifizetésére.

Ahogy az ajtó kinyíltott, kis léghuzat keletkezett s egy bankó a földre repült. Aki olvasta a bankókat, nem vette észre. Talán azt sem, hogy a szobába lépett.

A munkás lehajolt érte, hogy odaadja, de

amint ujjai megérintették a pénzt, megvillant agyában az a gondolat, hogy nem adja oda, megtartja, ellopja. Egy pillanat alatt fölemelte és zsebre dugta a bankót. Szive vadul kaláptát, arca sápadt lett, mint a halotté.

E percben megfordult a pénzvadászó. Öreg, kopasz ember volt. A munkás lábai a földbe gyökereztek, szédülti, táncolni kezdett vele az egész szoba, butoravál együtt. Az iroasztallal szemben egy tükör volt Vége van, mindent meglátunk... Előljárok, lecsukják. Tolják.

Nem tudott moccanni, szólni, még lélegezni sem. Csak nézett merően, halálsápadtan az öreg urre. Az megszólalt. Nyugodt, rokonszenves hangja volt:

— Mit óhaj? —
A munkás nyelve nem akart megmozdulni, keresni kellett a gondolatot, hogy mit is akart tulajdonképen.

— Munkát, — nyögte ki végre a szót.

A tisztviselő a szemé közé nézett. A munkás nem szűtté le azokat, nézett szemébe merően s nem látott semmit. Nem volt előtte egyéb, mint egy nagy szürkeség.

— Mutassa a könyvet, — szólt ismét az öreg ur.

Atadta. Mit akar ez? kezdett gondolkodni. Há leheteséges lenne, hogy nem látta a lopást, vagy csak kizinozi karca. Az öreg ur lapozott a kis két munkakönyvben. Ezalatt a munkás arcába a vér lassan visszatért s a szive is rendesen dobogott.

Az öreg ur visszaadta a könyvet.
— E percben még nem ígértek biztosat.

ez ideig nem nyert. Ennek tulajdonítható az, hogy jelenleg is bizonyos községek engedélyt nyernek új vásárokat tartására. Az iparosság érdekében ez mindenesetre hiba, azonban ebből is az iparosság magára nevezte, ha ugyan akar, nagyon üdvös tanulságot vonhat le. Levonhatja azt: hogy összetartásra van szüksége s arra, hogy a jövőben tartandó iparos gyűléseken nem meddő és gyakorlatban értéketlen ügyek felszínre hozásával, kicsinyes dolgok felet való vitával, hanem valódi bajainak orvoslásával s az orvoszerek helyes megválasztásával kell foglalkoznia.

De addig is, míg az iparosok megtanulják egymás érdekeit védeni, hozzák az érdekeltek körök tudomására a sok város határyát s mutassanak rá az azon veszélyekre, amelyek az újabb vásárokon engedélyezése következtében rá háramlanak.

Társadalmi bajok.

Mindenhol és mindenfelé panasz! Panasz az utcán, panasz a palotában, panasz a tánctermekben és kaszinókban, az újságban, tereken és sétányokon... nincs társadalmi élet... nincs összetartás. Igaz, nincs társadalmi élet... nincs összetartás! Hát mi ennek az oka?

Ne menjünk messzire okokat keresni, hanem nyissuk meg észünket, ott megtaláljuk az okokat, megtaláljuk az okokat, melyek a társadalmunk zűlléséig hoztak, új-zűlléséhez ez sztagatoltságához vezet, ott van a dőlty, megszólás és rágalom. Ezek azok, melyek tavol tartják az embert az embertől. Ez a rossz seb társadalmunk rákénje, tovább terjedő bacillus, mely mindenüvé behatolva, pusztulást és pusztítást visz véghez. Vagy nem ugy van-e ez? Nézzünk csak széjjel küssé és vizsgáljuk társadalmi életünk hullámzását. Mi tartja vissza a magas pontokon állókat a középponttól? A dőlty. Társadalmunkat e nyavalya mi is éppen ugy gyótri, mint gyórtóre a multban, nyögünk a dőlty ha-

talmas nyomása alatt, szuszogunk is, de megszabadulni nem akarunk, hanem pöfeszkedünk ott, ahol lehetünk és azt annélkül, hogy származásunkon, állásunkon csorbát ejtünk.

Mi dulja fel a társadalmi összetartást? A megszólás és rágalom. Hány családi boldogságnak, barátságának és együttletnek ásta meg már a sirját az - azt mondják, ezt mondják -féle értéketlen locsogás, a nyelvráknak e speciális neme.

Hány becületes egyének, szándéknak, munkának állított már a rágalom és megszólás éles kardot, hogy kettészelve, gyanúsá tegeye a becületet, jellemet és tisztességet?!

Tudjuk és látjuk az alattomos aknamunkát, de hallgatunk, mert félünk mindkettőtől; innen nyeri azután a rágalmazó és megszóló a merszet, hogy tovább folytatva működését, összetörje azt, amit a becület és tisztesség épített.

Társadalmi életről, összetartásról tehát addig nem is beszélhetünk, amíg a társadalm testén élő e hármias rossz, sebes, ragyos rákfenét ki nem vágjuk. Rajta! Kezdjük meg!

(Esztergom.)

KELEMEN ISTVÁN.

Veszendőben a dal poetikája.

Nemcsak én magam érzem, hiszem és valom, de már idegen fölék fiatal is hallottam, hogy a magyar nótának nincsen párja a világon.

A szomorú magyar nótában benne van az egész nemzet ezérves buja, a vígban ezérves öröme. A magyar nótával épanaszolhatja egy sziv minden buját, de elmondhatja minden örömet is. Ez egyik magyar nóta sir, szinte élénkben varázsolja a temetőbe haladó gyászkeresztet, a másik kacag, jó ad, mind a vídám lakodalmasok.

Nem tudja azt senki, hogy hol teremnek. A sziveken-e? A pástorfűrlyuban-e? A rózsafán-e, mint a róza? Vagy a harmatból töltött virágok és az azokat csodósító szello mesél-e el a szunyado pástoroknak?

A legszebbek, a legmeghatóbbak azok, amelyek a nép egyszerű fiai között teremnek.

Mennyi reger, mese van megörökítve a régi magyar nótákban. Hol teremtek ezek? Az egy-

széri földnépe között. Ha valamelyiket valami bú, baj, fájdalom érte, ha kénytelen volt távol maradni kicsiny falujától, egyszer csak azon vette magát észre, hogy fájdalom merengésében valami nótát dudolgat. Nem tudta maga sem, hogy miképpen születt meg benne, de érezte, hogy öröla szor, hogy neki szor, hisz az ő keserve, panaszja sir fei abban.

Nem hiszem, hogy volna ember, akinek már ne enyhítette volna valami buját, baját a nótá. A bú, baj, fájdalom ellen nincs jobb orvosság. Tehát a nótá nemcsak élvezetet, gyönyört ad, de hasznos is. Hasznos még annyiban is, hogy nemesti a szivet. Akár a dal, viragot szereti, az szivtelen, rossz ember nem lehet.

Vétek, igen vagy vétek követnek el azok a szülők, akik gyermekeiket nem tanítják énekelni, dalolni. Nem-e szép, fenköl érzéseket keltő dolog az, midőn együtt van az egész család és a legkisebbtől kezdve a legnagyobb családtag együtt dalolnak?!

A gyermekeknél persze meg kell válogatni az egyes nótákat, mert vannak nóták, amelyek a gyermek életére nézve rontó, káros hatással lennének.

A nótá, a dal az imádságos is helyettesít. Itt a madár minden fejezi ki haláját a Teremtő iránt? Nem-e dalban? —

A mi vendjeinkben talán fedezünk fel sok megróti valót, de a szorgalmas munkán kívül van egy, amit nagyra is becsteltünk bennük. Azt, hogy dalolnak egyre. A legfáradtságosabb munkájuk közben is dalolnak. A kis vend gyermek alig nő ki a földből, már duettban tud énekelni.

Ezt nem azért mondom, mintha a mi falusi magyarjaink nem tudnának énekelni. Tudnak ők is. Hisz egész hallgatjuk őket, amit nemcsak háza a hegyről, lezóról. — De valami leír most a lelkeben. Valami átkot szerítek mondni azokra, akik akik annak, hogy a mi néptünk ajakán nagy ritkán lehet már hallani azokat a régi szép melódijú magyar nótákat, amelyek úgy tudnak sirni, vígkedni, amelyek úgy megrázzák a szivet. — Gyerekkorom óta nem hallottam tőlük azt a szép nótát: „Cseroberg, sárga cseroberg”, „Kittettek a holdtestet az udvarra”, „Rég veri már a magyart a teremtő” stb.

Egész más nóták vannak már elterjedve köztünk. Azokban nincs poezis, nincs érzelme. Azokat a nótákat nem kérдем, hogy hol teremtek, mert tudom, hogy nem teremhetnek máshol, mint fertőzött, rothadásnak indult, ocsmány ember szivekben.

A nép gyermekekké, egyszerű fiai nem igen dalolnak már az Istenről, hazáról, szerelméről. Legtöbbszire szemérmesítőket, undorítókat a nóták. A népszerű fainak a lelkéből kezd kivesszi a régi poezis.

Nem is olyan régen egy kis falusi leánykát hallottam énekelni. Messziről jött a hang, épen csengett. Siettem feléje. Amikor odaétem, láttam, hogy egyik 10—12 éves kis lányka ül egy szena-boglya tövében. Kérdeztem tőle:

— Te énekelte?

— Igen, én énekeltem, — felelte.

Kértem, hogy dalolja el még egyszer. Egy hatosért bele is kapott, de nem volt közönség benne. Egy olyan durva nótát énekel, hogy ferli letenne előttem a szemet. Kérdeztem tőle, hogy kitől tanulta? Azt mondta, hogy az édesanyjától.

Hát az édesanyját kitől tanulta? — Az meg egy könyvől tanulta. Ott vette a lendvai vásáron!

Tiszában voltam mindjárt. A nép szivében élő poezis gyilkosai alkotják ezeket a könyveket és vásárokat alkalmas halomszámra adják el.

Hol van a hatóság ilyenkor?! Vagy talán a sajtószabadság ott ferden fogják fel, hogy meg az ilyen erőlkörszintő dalos könyveknek a felülvizsgálását sem tartják jógonak?!

Szegény, szegény magyar nótá, hát a te sorod már lejárt? A népszerű fiai közül, amely egykor legkedvesebb tanáyad volt, — nincs már a számóra hűve? Gyilkosaidat nem látjuk meg azok, akiknek megkellene látnia?

Nem, nem lesz ez mindig így. Néked nem szabad a nép szivéből kivesszed, mert az lenne a nép erőlkies halála. Vannak még apró harcosok, akik visszavernek kedves tanáyda, a nép szivébe, ahonnan fakadt!...

IFJ. REVERENCICS ISTVÁN.

De szó van néhány új munkás alkalmazásáról. Mondja meg a nevért és címet s akkor meg má értesitem.

— Németh József, — mordította most már biztosabban, — Dob-utca 82.

Az öreg ur feljegyezte a címet egy papírlapra, ráérett ismét és így szólt:

— Elmehet.

A munkás nem hitte a fölének. Elmehet. Vihet a hánykévet? Nem vettek észre semmit? A tükörből semmit sem láttak? Ah, ez csak háló lesz. Ugy akarták ott megragadni hátúriul? Nem, nem adja a penzt. Ő lopja. Az övé. Joga van hozzá.

Maga sem tudta, hogyan ér ki az udvarra s onnan az utcára. Csak látta, hogy nem fogták el, nem vettek el tőle, nem tudják. Kifátni szeretett volna, ordítani örömben. Hátha utána jönnek? Összerezcent. Hátra fordult. Senki. Elkezdt sietni, majd szaladni. Nem, ez gyanus lesz. Lassan, nyugodtan ment. Már elhagyta a gyárat. Schol egy lélek. Belenyúlt a zsebébe s górcsónes márkolták meg újjai a bankót.

Mit csináljon? Hazameg s odaadja az asszonyának. De mit mondjon. Ha kérdi, hogy hol volt? Megmondja, hogy lopta?

E pillanatban minden lépésket hallott volna. Schol senki. Újjai egészen összenyomkodták a bankót, de megnezni nem mert. Képtelen volt kezét kivenni a zsebéből. Lassan, tétován lépke-dett. Hát rajt valaki, lehajította fejét. Felt, hogy újfi mutának rá: ni, a tolvaj!

Ment cél nélkül. Nem mert hazamegni.

Nem tudta, mennyint járt, lábai alig vitték. Roskatag léptekkel a gyárak körül kövályogott.

Esteledt. A gázlámpák fenyve halványan

tört át a sűrű, néhez ködön. A gyárak kerekéi megállottak s a fáról, sapadt munkások tömegesen siettek hazafelé. Arcukon a szenvedés kálvárdájával, kezükben a veres verejtékek szerzett kenyérrrel, sietve rótták az aszfaltot.

A „tolvaj” munkás nem mert a szemük közé nézni; felt, hogy megismerik azokat a becületes embereket, hogy őt a bün szüla terhelni.

Az óhseg kínzózn kezdte. Valamint enne De nem, nem! Megakádná torkán a falat, a lopott pénzből... Remegni kezdte. Az árnyak rémekké váltak előtte.

Egyszer csak azt vette észre, hogy otthon van. Sápadtan lépett a szobába. Amint a felesége megpillantotta, örömmel felkiáltott:

— Jó, hogy jössz! A nagy gépyárból idekéltek, hogy heftón munkába állhatsz.

A nagy gépyárból! Ahonnan lopott. Nem tudott örülni. Homlokán kiütött a verejték. Szive hangosan dobogott. Érezte, hogy minden tagja remeg.

Mit tegyen a pénzzel? Visszavizsi, megmondja, hogy lopta... De nem, nem teheti... akkor nem fogadják munkába... egy tolvaj!

Elegendi! Amint az asszony egy pillanatra kifordult, kiáltotta zsebéből a bankót és... felkacagott, viradt, valami idegen, furcsa hangon, úgy, hogy ijedten jött vissza az asszony.

— Mi az? Mi történt?

— Nézd, — mondotta, — ez azt jelenti, hogy becületes ember vagyok... erted? Becületes, a mai világon... nem lettem tolvaj, gazember!...

S odartortta a bánuló asszony elé, amit a zsebéből kihuzott s amit a földön papírpénznek nézett, — egy reklámbankót.

— **Bérmálás Nagykanizsán.** Hornig Károly báró veszprémi megyéspüspök leiratban értesítette a nagykanizsai plébánia hivatalát, hogy szeptember 19-én és 20-án Nagykanizsán bérmálást végez. 19-én a helybeli földművelők, 20-án a somogyvárosiak és a kamrási iskolások-gyermekek járhatnak bérmálásra. A bérmálást Kránitz Kálmán segéd-püspök fogja végezni.

— **A Hadik-múmia megmentése érdekében kibocsátott gyűjtőlevelek tulajdonosait kéri,** hogy a gyűjtőleveket meg abban az esetben is őrizték meg, ha netán egy fillér sem folyta be rajtuk az ivatek legközelebb október elsőjéig kéri visszaküldeni. Egy olvasónak ama kérdésére, hogy mekkora lehet az összeg, amit valaki a Hadik-alapra adhat, az a válaszunk, hogy az ivatek alá akár két fillért is lehet írni, mi azt is nyugtazzuk, de minél többet ad valaki, annál jobb.

— **Blaha Lujza Keszthelyen.** Blaha Lujza asszony vasárnap Keszthelyen érkezett, ahol helyes fogadtatásban részesítették. A művésznő leírta a „Nagyamám”-ban lépett föl, kedden a „Kunzsfurfang”-ban játszott, szentján pedig a „Harang” Zsófia szerepét játszotta.

— **Partestület felirata a kormányhoz.** Az alsólendvai partestület vasárnap délután Molnár József elnökelésével gyűlést tartott, melynek egyedüli tárgya az a felirat volt, melyet az partestület a kormányhoz meneszt. Ugyanis a ballagárgarnati partestület árt az ország összes partestületéhez, hogy együttesen is, meg külön-külön is foglaljanak állást az önálló magyar jegybank és az önálló vámterület érdekében. A vasárnap gyűlés elhatározta, hogy csatlakozik a hazafias mozgalomhoz és egy sürgelő feliratot szerkeszt, melyet a kormány kezét köze juttat.

— **Tűzoltók gyűlése Tapolcán.** Vasárnap nagy napja volt Tapolcán. Ekkor tartotta a zalamegyei tűzoltó-szövetség ez évi közgyűlést Tapolcán, mely alkalmával a tapolcai tűzoltó-szövetség zászlót is szenteltette. Az ünnepélyről, melyen az alsólendvai tűzoltó-egyesület Bíró Lajos főparancsnok és Németh Sándor és Simorák János tűzoltók képviselték, tapolcai tudósítók a következőket írja: Reggel 5 órakor zenekar járta be a várost, majd pedig 7 órakor gyűlésközé hivatkozva a tűzoltókat 9 óra után zászlóval és koszorú léányokkal Glazer Sándorné zászlóanyahoz vonultak és 10 órakor kezdetét vette az ünnepi mise, mely után a tapolcai prépost szép beszéd kíséretében fölszentelte az új zászlót. A zászlóba az első szeglet a zászlóanyára verte. József főherceg zászlószerző Knortzer György szövetségi elnök, az alsólendvai tűzoltó-egyesület szeglet pedig Bíró Lajos főparancsnok verte a zászlóba. A szögvevőket megelőzte a tűzoltók elvonulata a szövetségi közgyűlésre, melyen Knortzer György elnököt. A tisztikart így állították össze: elnök Knortzer György, alelnök Varga József, titkár Fenyvesi Sándor, pénztáros Brück Sándor, ügyész dr. Olip Mór. A választmányba bevalasztották Bíró Lajos alsólendvai főparancsnok is. Delben társasébed volt, melyen számos felkötözött hangzott el. Delután 4 órakor a tapolcai tűzoltó egyület gyakorlata folyt le s este táncmulatság fejezte be az ünnepi napot.

— **Iskolai értesítés.** Az alsólendvai ír, elemi iskolában a beiratkoz szeptember hó 1., 2. és 3. napján délelőtt 9-től 12 óráig eszközöltetnek az iskola helyiségében. Az újonnan beiratkozók szülései és himnólistái bizonyítványt tartoznak magukkal vinni.

— **Gyermekek jótékonyulca kabinete.** Egy csomó kis leány, kis fiú összegzedta a fejét és elhatározták, hogy olyant csinálnak, ami meg nem volt Alsólendván. Csinálnak gyermek-kaba-

rét. De az előadásnak céljának is kell lenni, még pedig lehetőleg jótékony céljának, — de miféle jótékony célra tartják? Megvan, tartják az izeralati templom javára. És tartótták és lezajlott a kis emberkek kabinéja hétfőn delután az ír. iskolában, még pedig szépszámú publikum jelenlétében, akik lelkesen tapsoltak az apró színésznők és színesek produkcióinak. Volt zene, ének, szavaltat és szindarab, mind-mind olyan kedves követelménsségl előadva, hogy mindegyikük rászolgált a közönség meg-megjulló ovációjára. A tiszta jövedelem 27 korona 12 fillér volt. A kabaré keretében a következők léptek fel: Eppinger Erzsike, Horváth Aranka, Klein Margit, Rudolfer Alice, Venetianer Areg, Bokor Jenő, Freyer Laci, Freyer Miska, Maurer Lipót, Rudolfer Frigyes, Venetianer László és Waltersdorfer József.

— **Iparos tanulók kiállítása.** Penteken nyitotta meg dr. Korbai Károly zalaezereségi polgármester az ottani iparos tanulók kiállítását Sajnálatlalt tapasztalata, hogy a tanulók munkakedve megcsökken, nem állítottak annyit tárgyát ki, mint az előző években. Ezért az elnökség arra a határozatra jutott, hogy a jövő évben nem a tanulók, hanem mestereiket tűntetik ki.

— **Fedák Sári Zalában.** Fedák Zsazsa, a praktikus primadonna, aki tudvalegleg egyuttal zalamegyei fődirbortok is, a múlt hetén néhány heti pihenésre a leteneji járásban levő törszerdahelyi birtokára érkezett. Égy újságíróknak arra a kérdésére, hogy mi a programja a jövőre nézve, az „Isteni” jézvelő felkeleltetés Zsazsa kijelentette, hogy mihiely kipihente magát, ismét hát fordít szép Magyarországnak s folytatja szereplését Ausztriában, ahol — így látjuk — jobban tud érvényesülni, mint hálállan honfirtásai között.

— **Marosy Géza — a Royal-Orleumban.** Marosy Géza egyike volt legutóbbi szini szezonunk tehetségesebb tagjainak. A fiatal, ambiciózus, csinos színész csakhamar ideálta le a lendvaiakban s a közönség esteinték az elragadt hangján szolt Marosy művelészi jétékéről. Mint most velünk közlik, Marosy legközelebb megváltik Fehér Vilmos társulatától, amennyiben a budapesti Royal-Orleum igazgatóságá szerződtette. Marosy tavaszra a vidéki színpadról, a vidéki színeszet vesztesége, mely azonban annál kedvezőbb nézre néve, aki új szerződésével tehetségének fejlesztésére és érvényesítésére a fővárosi színpadon bizonyára bő teret fog találni.

— **Az ír. hitközség újra fettezte a templomot.** A templom belseje így tetszős, izléses alakot nyert. Különösen a mennyezet festése, a színek megválasztása val ígyes emberre. A szép munka Maurer Ferenc festő izlését dicséri.

— **A Zalavármegyei Gazdasági Egyesület** Hertelendy Ferenc főrend elnöklete alatt kedden tartotta meg Keszthelyen rendes évi közgyűlést. A I évi állandójazasok tekintetében elhatározta a közgyűlés, hogy szept. 7-én Nagykanizsán, szept. 10-én Zalalövőn, szept. 13-án Letenyén, szept. 15-én Pánsán, szept. 17-én Szegréton tartják meg, mely helyeken a kistenyésztők között 3440 K állami és egyesületi díj kerül kiosztásra.

— **Csurgó nagyközség rendezett tanácsu város.** Csurgó nagyközség mozgalmat indított, hogy a nagyközség rendezett tanácsu várossá alakítsák át.

— **A Haverda-ügy egyik főszereplője Alsólendván.** Kedden este egy fekete arcú, vilámó szemű búvész tartott előadást Alsólendván a Korona-szállodában, aki Joaneszku Nikólának mondta magát a bemutatkozásakor. Az előadást csak kevesen nézték meg, de még kevesebben voltak azok, akik tudták, hogy a búvész Joaneszku Nikola nem más, mint az özvegy Haverdának meggyil-

kolásával vádolt és letartóztatásban volt Joaneszku Miklós gyöngyöszersz. Joaneszku ártatlanul keveredett a gyilkosság ügyébe Valamikor, még gyöngyöszersz-kerében ismeretségét kötött a szép Haverda Mariskával s az ismeretség még akkor is fentartották, mikor ő — Joaneszku — Berlinben a búvészert sajátította el. Joaneszku később Magyarorszába jött búvész ügyességét érvényesíteni s utazása között több képelepat és levelet küldött a szép Mariskának. Ezeket a leveleket és kártyákat a Haverda-leány lakásán eszközölt hákutatás alkalmával a rendőrség megtalálta s ezek alapján fogta aztán egyenő búvész Joaneszku, akit valahol az Alföldön le is tartóztatott. Ekkor az újságok sietve közölték a szenzációs hírt, hogy elfogták Haverdának gyilkosát, de néhány nap múlva kénytelenek lettek beismerni, hogy a rendőrség bakot lőtt. Mert bár a valódi gyilkos ruházatról és terméteiről adott vallomás nagyjában ráillett az elfogott búvészre, de néhány napi vizsgálati fogság után szabadon bocsátott, mivel az szavahiható tanulkal bizonyította, hogy a gyilkosság napján messze volt Szabadkától. — Joaneszku bizonyára csak azért használja búvész körítját alkalmával a Joaneszku Nikola nevet, hogy minél kevesebben ismerjek fel benne a gyilkossággal megvádolt embert.

— **Katonák átvonulása városukon.** Penteken reggel a városú tűzrezend mintegy 100 legénye búzzal tiszelt és nyolc ágyuval vonult át városukon. Állomás helyükről Veszprémege felé tartanak, hol gyakorlatozni fognak.

— **A csákornai leányintézetben** a növekedék leletti felügyeleti Lendvahosszfalluból a két Bezeredy kisasszony fogja gyakorolni. Alsólendváról két leányt vetett fel a polgári iskola leányintézetébe: Klein Margitot és Zsáto Stéfit.

— **Sötét bűn.** Simonka József 25 éves völgyfalusi legény állott e hó 26-án a zalaezereségi törvényszék előtt. Simonka József június 28-án kinn dolgozott a csemeke hegyen s munka közben szemet vetett a szintén ott dolgozó Zagh Kátra. A legény szerelmi ajánlatot tett a leányknak, majd pedig mikor ez visszautasította az udvarlást, elhatározta, hogy erőszakkal kényszerítse az erényes Katót a szerelmére. Delben addig-addig kínálta borral a leányt, mígsem az becsipített annyira, hogy a lábán alig tudott megállni. Ekkor ábrölve a magával tetteletlen leányt, becsiszolta a orsházba és ott erőköstenlen merénylőt követelt el ellene. — A beismerésben levő vádlottat 2 évi fogházbüntetésre ítélte a kir. törvényszék.

— **Panasz a dobronaki posta ellen.** — Több, a dobronaki posta körzetében lakó előfirtetők arról panaszkodik, hogy lapunk rendelkezniük kapja. Valaképpen meggyejezzük, hogy mi a lapot minden vasárnap delélotl rendesen elküldjük s miután az itteni postahivatal továbbítja is, a dobronaki posta körül lehet a hiba. Kérjük előfizetőinket, ha csak egy számat is nem kapnak, egy levelezőlapon írják meg nekünk, mi utáná járunk a dolognak s panaszunkkal a postáigazgatóságot megkeressük.

— **Vásár.** Tegnap, szombaton vásár volt városunkban, mely azonban, egyrészt a rossz szomszár miatt, másrészt a kedvezőtlen időjárás miatt nem nagy dolgot adott a kereskedőknek. Bár a kínáló élekt nagy volt, ugyiszóván alig lehetett valamit eladni. A gyér közönségnek tulajdonítható, hogy egyetlen lovasúti esetet sem jelentettek a csendorségnek.

— **Agyonütötte a part.** Folyó hó 23-án, hétfőn Zsoldos Anna lovász-í leány kiment a közég határában levő kavicsos földhöz javított

Kérjen mindenütt valódi „NIL” szivarkahüvelyt és szivarkapapírost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsiros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a 1896 február 15-től.

Csak akkor valódi, ha a „NIL” név- és krokodil védjeggyel van ellátva!

ást. Amint a meredeek partot kiásta, a part megindult és a lecsuszó súlyos földön meg a leányt szakadt. Zsoldos Anna még ott a helyszínen kiszívott.

— **Az iparfelügyelő jelentéséből.** A zalavármegyei iparfelügyelő legutóbbi jelentése szerint vármegyénkben három olyan ipartermék van, mely a munkásoktól kívánalmaknak megfelel. Ezek: a nagykanizsai „Patria” pótképvégér, a nagykanizsai Kardos-féle kefégyár és az alsólendvai „Hungaria” ernyőgyár. Mindhárom ipartermék a gazdaság szálalyainak mindenben megfelelő értékesítésre alkalmas, és a munkásoktól is kedvelt és mosódóhelyiség van berendezve. A módosított értékelésnek külön vannak a férfiak és külön a nők számára. A „Hungaria” ernyőgyárban pedig ezenkívül a munkások számára önképző és önszorgozó-egylet is állt fenn.

— **Agyonvert kisfiu.** Gyenge József hegyesdi lakos szülője mellett legellett Fütő Dávid 7 éves kisfiu. A téhen a gyermek vigyázatlansága folytán Gyenge József szülőjére ment, hol természetesen kárt tett, amin a gazda annyira fölműködött, hogy neki esett a kis gyermeknek és azt agyhalálba verte, mitől a kis fiu agyhártyalobot kapott, elvesztette halló és beszélő képességét és néhány nap múlva meg is halt.

— **Öngyilkos öregember.** Róth Lipót nagykanizsai asztalosmester valamikor jobb napokat látott. Jó meneti műhelye, háza volt a megelégedetten élt a feleségével. Egyszer meghalt az asszony, ami annyira megrendítette a 70 éven felül levő embert, hogy kívánatos adta magát és egészen elzúzott. Háza, bútorai, szerzsáma dobra került s mikor már alig volt annyi pénz, hogy rosvoltat vásároljon, egyik vendégében agyonlőtte magát. Tegnapi temették.

— **Tüzeset.** Keddén Pál József kerkapéntek-talú lakos háza ismeretlen okból kigyulladt és leégett. A tűz innen átsopart egy szomszédos házra, amely szintén odaveszett. Az összes kár 1200 korona.

— **Halálós kocsizás.** A közeli Lovász községnek véres szenzációja van. Tegnapielő délelőtt Brandl Péter jómódú földműves kocsival kiment kendert áztatni a rétre. Tíz óra körül egy másik arra menő kocsis a töltés mellett teljesen szétrozsoltot agyval találta meg. A nyomozás eddigi adatai szerint a lovak megbokrosodtak s az anyu is öreg ember nem bírta azokat megfékezni s a kocsiból oly szerencsétlenül esett le, hogy a lovak egy darabig magukkal hurcolták és agyon taposták. A vizsgálót tovább folyik.

— **Tragédia a falun.** Kulics Antal drávafoki gazdag földművesgazda leányának, a gyönyörű szép 17 éves Mariának már hosszabb idő óta udvarolt egy ott alkalmi út hivatalnok. Az udvarlás lassankint szerelmes viszonyvá lett. Ez a viszony a mult hélig tartott, amikor a fiatalleányt onnan elhelyezték. A fiatalember becsu nélkül távozott, úgy hogy a szerencsétlen leány csak napok múlva tudta meg megaláztatását és kedves hiúságát. A leány napokon át buskomor volt. Vasárnap aztán eltávozott hazulról s azóta szülei nem tudták hova lett. Kerestették mindenütt, de nyomára sehol sem akadtak. Tegnapi végre a Dráva partjának egyik elhagyott részén megtalálták a leány kenderjét, amelyről azt hiszik, hogy elvesztette, amikor a folyóba ugrott. Most a Dráva mentén keresik a szerencsétlen leány holttestét.

— **Agyonlőtt vadász.** Csuti János mestercsászi lakos orrvadászi, rettentelen szétrozsolt ábrázattal, haladóvalva szálították be a nagykanizsai közörségbe. Csak annyit tudott mondani a megközlőknek, hogy az In-ey uradalom egyik erdőse az ifjarsói erdőben lőtte meg. Arca csupa sere, talán 80 helyen van beügygáta, ami azt mutatja, hogy legfeljebb 15 lépésvényt ért a lövés. Valószínű, hogy hirtelen bukkantak egymásra az erdőse és orrvadász és csak amannak gyorsabb cselekedete meg, hogy az orrvadász golyója őt le nem terítette.

— **Elített anyagszaló.** Egy radamosi kuruzsló, Völgyi Rozsi és társai ügyében ítéletet mult héten a zalaezerségi kir. törvényszék. Völgyi Rozsi hivatiszerben üzte a kuruzslást, jó pénzért bájtalál; szolgált a környékbeli reménytelen szerelmeseknek, de nem vette meg az olyan pénzt sem, amit teherte eszt nők adtak neki azért, hogy magzatukot megszabadította

őket. Legutóbb Kepe Istvánné és Varga Istvánné radamosi lakosoktól vették igen veszélyes operációt, úgy, hogy a két asszony csaknem áldozata lett a bűnös nőnek. Végre a belatimei esend-ország előtt vizsgált lett a kuruzsló manipulációja, amit megerősített egy névtelen level is, mire Völgyi Rozsi és két társa elmen fejeltesztettek a zalaezerségi ügyészségen. Az ügyészség való elhelyezte a három nőt, kiknek ügyében mult heten volt a tárgyalás. Völgyi Rozsi 3 évi, Kepe Istvánné és Varga Istvánné pedig, akiket a kuruzsló az operációt végezte, 6–6 havi fogházbüntetésre ílte a zalaezerségi kir. törvényszék.

— **Öngyilkos halász.** Kálló János keszthelyi halász kedden reggel 5 órakor a nagymető felé vívni gyönyörű gesztenyefájára felakasztotta magát. Kálló korcsosabb, részeges ember volt s öngyilkossága előtt is jól bepálinkázott. Uglátszik a gyógyíthatatlan szenvedélye elől kerest megmeneked a halálban.

— **Nevelöknek ajánlók érettségizett ifju, tanítójelölt.** Cim: Tálóssy József Nagykanizsa, Petőfi-ut 13.

Szerkesztői üzenetek.

— **Sz. P. Triest 1.)** Kérését nincs módunkban teljesíteni. 2.) A hívték csak jóvó szándékban közölték. 3.) Jóvó hétére kerül az „Irasok” olymált, aztán talán lehetne kéthetente, de úgy, hogy egy-egy cikk önálló legyen.

— **Dr. Cs. G. Szombathely.** Késő jön. Legközelebb közöljük.

— **Egerszegi munkatárs.** Mindkét dolgozat bevált. A további íráskat ne legyenek hosszabbak, mint a mai, mivel folytatás dolgokat nem közölünk. Protokollok meg cikkek írásával is. Csak a fontosabb híreket tessék megírni és sporolás szempontjából szükség esetén ponteken is a rendes 10 filléres bélyeggel adhatja fel. Az igazolványt kiálljuk.

Főmunkatárs: IFJ. REVERENCISZ ISTVÁN.

ROPS

biztonsági
gyorsfűző.

Tüzeszély kizárva!

Ha felborul, elszalik. Szesz ki nem fojhat.

Szeszfogyasztásban igen takarékos.

Kapható minden jobb vasárú és háztartási cikkeket árusító üzletben. Ha valahol nem kapható, szeszüzvekök hozzánk fordult.

„RÓPS prospectus ingyen és bérmentve.

„ROPS” Fémáru Rézsz.-Társ.
BUDAPEST, V., Külső Váci-ut 74.3.

Alsólendvai elárúsító: FREYER LIPÓT.

Boreladás!

Az alsólendvai uradalmi főbérnődség

saját termésű FAJBORAI 50 literen felüli mennyiségben

literenkint 32 fillérért

kaphatók

az uradalmi pincében

Alsólendván.

Nagykanizsai tanár a jövő tanítási évre két jó házból való fiut teljes ellátásra elfogad.

Megbízható felügyelet és házi korrepció.

Bővebbet e lap szerkesztőségénél.

NOVAK JÓZSEF

okleveles kömvés mester

MURASZOMBAT

Ajánlkozik bármely vidéken nagyobb és kisebb építkezésre, úgy kívánatra modern építkezések tervei és költségvetések készítésével jutányos árak mellett szolgál.

3379 909 szám.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. bíróság tkvi hatóságá közhírré teszi, hogy Tivadar István-bántornyai lakos és csatlakozott társai vlah-tatónak, ifj. Ambrus Ferenc bántornyai lakos végrehajtást szvendett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 290 korona tökéovelyes és ennek kielégítése végett az 1881. 60. t.-cikk 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében ifj. Ambrus Ferencnek az alsólendvai kir. bíróság területén levő, Lendvavásárhely községben fekvő

1. a dbronakti 284. sz. tjkvben A 1. 3. sor 127. hrsz. a. felvett ingatlanból (szőlő, rét és prsház a Paphegyen) B. 22. a 2. 24-ed rész jutalékára 752 kor;

2. a lendvavásárhelyi 979. sz. tjkvben A 1. sor 797. a hrsz. a. felvett (ret a Belső-rétkeben) ingatlanból B. 25. a 2. 24-ed rész jutalékára 51 korona adóalapon ezen-nel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül

1909 szeptember 17-én d. e. 10 órakor

Lendvavásárhely községben a község házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becslésának 10%-át készpénzben avgy az 1881. 60. t.-cikk 42. §-ában jelt-zott árfoalmával számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendlet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kérethez letenni avgy az 1881. 60. t.-cikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatóság.

Alsólendva, 1909 június 8.

Vidra, kir. jbró.

Házelandás.

Alsólendván, a Szentjános-utcában levő Vugrantsits Karolin és Nándor féle ház kerttel együtt örök áron azonnal eladó. Megkeresésekre bővebb felvilágosítást ad: Vugrantsits Nándor tanító Perlak.

Az új bortörvényhez

szükséges nyomtatványok, valamint a törvényt ismertető füzetek kaphatók

BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésben

Alsólendván és Muraszombatban.

4076 909 tkv. szám.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1909 június 23-ik napján 14.347 909 I. M. VIII. sz. a. elrendelte, hogy az alsólendvai kir. járásbíróshoz tartozó Ramocsa község tkveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. 29. t.-cikkben a tényleges birtokosok tulajdonjogának bejegyzését rendelik; az 1892. 29. t.-cikkben szabályozott eljárás s ezzel kapcsolatban a tkvi bejegyzések helyesbítése fogantatásittassék.

E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben **1909 szeptember 27-én** kezdődik.

Énnel fogva felhivatnak:

1. mindazok, akik a teleggönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, a teleggönyvi hatóság kiküldöttje előtt a fent kitett határnapon kezdődő eljárás alatt jelenjenek meg s előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

2. Mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de teleggönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírás az 1886. 29. t.-cikk 15 - 18. és az 1889. 38. t. cikk 5., 6., 7., 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak s azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi tulajdonos az átruházás léteire jött el a kiküldött előtt szóval ismerjék el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogukat ezen az uton nem érvényesíthetik s a bélyeg s illeték kedvezményétől clesnek.

3. Azok, akiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyzve, ugy szinten ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesben a bélyegmentesség kedvezményétől clesnek.

A kir. bíróság tkvi hatósága.
Alsólendva, 1909 aug. 9.

Tüskés, kir. bírós.

Egy jó házból való fiu

tanoncnak felvétetik

Donászy Victor kereskedőnél
Nagygencs (Vasm.)

A pormentesítő

padló-olaj

üzlethelyiségek, jegyzői és bírói hivatalok, ügyvédi irodák, vendéglők, éttermek, kávéházak, tantermek, borbélyműhelyek stb., pormentesítésére **ma már alig nélkülözhető.**

Előnye: nagyon olcsó. Kilója 44 fillér.

Kap-
ható: **Arnstein Benő** keres-
kedésében
Alsólendván.

KEIL-LAKK

legkütünőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
KEIL-féle fehér „Glasur“-fénymáz 90 fillér.
KEIL-féle arany-fénymáz képereteknek 40 fill.
KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben
KEIL-féle legfinomabb cipő krém 30 fillér.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván**
és **ASCHER B.** és **FIA** cégnél Muraszombaton.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

**az arany- és ezüst-ékszer, valamint
a China-ezüst disztárgyak,**

melyek dus választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüstláncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

A K I

valamit venni akar,

A K I

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai
Hiradó“-ban.

Az izr. ünnepekre

imakönyvet

zsebnaptárt

képeslapot

a legfogadhatóbb árak mellett ajánl és szállít

BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papírkereskedő
Alsólendva s Muraszombat

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott,
valamint vas- és rézbu-
torok nagy raktára.

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes nyasz-
szonyi kelengyék, szállodák, ven-
déglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!